

அபிஷேகம்

பண்ணப்பட்டவர்

Mashiah, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்பவர் தம்மேல் எண்ணெய் ஊற்றப்பட்டவர் ஆவார். இந்த வழிமுறையில் கீரின் குமாரனாகிய சவுல் ஒரு *mashiah* ஆனார் (1 சாமு. 10:1). அது போலவே தாவீதும் ஒரு *mashiah* ஆனார்: “அப்பொழுது சாமுவேல் தைலக் கொம்பை எடுத்து அவனை ... அபிஷேகம் பண்ணினான்” (1 சாமு. 16:13). ஒருவரை ராஜாவாகப் பதவியில் அமர்த்துவதற்கு அவரை எண்ணையால் அபிஷேகம் செய்விப்பதே முறையான வழியாக இருந்தது.

தேவன் *mashiah* என்ற கருத்தைத் தமது சொந்த குமாரனைக் குறிப்பதற்கு ஏற்புடையதாக்கினார். இயேசுவைத் தமது “அபிஷேகம் பெற்றவர்” என்று விளக்குவதற்கு *Mashiah* என்பது அவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட இயற்பெயர்களில் ஒன்று ஆகும் (சங். 2:2). இயேசுவை ராஜரீகத்தின் ஒரு நபராக, “பிரபுவாகிய மேசியா” (தானி. 9:25) என்று தானியேல் சித்தரித்தார்.

Mashiah என்ற எபிரேய வார்த்தையே ஆங்கிலத்தில் “messiah” என்று வருகின்றது; அதற்குச் சமமான கிரேக்க வார்த்தையான *Christos* என்பது “Christ” என்று வருகின்றது. தெய்வீகத்துவமானவர் இந்த உலகத்திற்கு *Mashiah*(messiah)வாக வருவார் என்பதைக் கிணற்றண்டையில் இயேசுவுடன் பேசிய சமாரியப் பெண் எப்படியோ அறிந்திருந்தாள். அவள், “கிறிஸ்து என்னப்படுகிற மேசியா வருகிறார் என்று அறிவேன்” (யோவா. 4:25) என்று கூறினாள்.

யோவானின் சீஷர்களில் ஒருவரான அந்திரேயாவும் கூட, அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக இந்த உலகத்திற்கு வருகிறவர் *Mashiah* என்ற பெயரைச் சூடிக் கொள்வார் என்பதை அறிந்தார். அவர் பேதுருவிடம், “மேசியாவைக் கண்டோம்” (யோவான் 1:41) என்று கூறிய போது அவரது குரலில் ஆழமான உணர்வு இருந்திருக்க வேண்டும்.

பின்னாளில் பேதுரு, “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” (மத். 16:16) என்று அறிக்கையிட்டார். பேதுருவின் விசுவாசத்திற்காக அவரை இயேசு பாராட்டியதுடன், தேவனுடைய திட்டமிடப்பட்டிருந்த சபையானது அந்த நசரேயனே தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட குமாரன் என்ற உண்மையின் மீதுதான் அஸ்திபாரம் போடப்படும் என்றும் அறிவித்தார். இருப்பினும், நுணக்கமாய்க் கூறினால், பேதுரு அறிக்கை செய்த வேளையில் இயேசு *Mashiah*வாக இருக்கவில்லை, அவர் அபிஷேகம் செய்யப்

பட்டிருக்கவுமில்லை. அவர் மரணத்தையும், பாதாளத்தையும் ஜெயித்து, மகிமையில் விண்ணேற்பு அடைந்த பிறகே அவர் தேவனுடைய *Mashiah*வாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். அவர் பரத்துக்கேறின பத்து நாட்களுக்குப் பின், பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று இயேசு தமது முடி சூட்டுதலுக்காகத் தமது பிதாவின் அரியணை முன்பாகச் சென்றார். உருவகத்தில் கூறினால், அவரது பிதாவானவர் அபிஷேகத் தைலத்தை அவர் தலையில் ஊற்றினார். அவர் இயேசுவை “தேவனே” என்று அழைத்து,

தேவனே, உமது சிங்காசனம் என்றென்றைக்குமுள்ளது,
 உமது ராஜ்யத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள செங்கோலாயிருக்கிறது.
 நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர்;
 ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப்
 பார்க்கிலும்
 உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார் (சங். 45:6, 7)
 என்று கூறினார்.

கர்த்தருடைய நாளில் (அநேகமாக 26, மே, கி.பி. 30) நடந்த அந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சியில் இருந்து, அவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவராகவும், அதிகாரம் பெற்ற ஒரே ராஜாதி ராஜாவாகவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவாகவும் (1 தீமோ. 6:15), விசேஷித்த *Mashiah*வாகவும் முறைப்படி ஏற்படுத்தப் பட்டார்.

இயேசுவின் தெய்வீகத்துவமும்

வேதாகம ஏவுதலும்

இயேசுவின் தெய்வீகத்துவத்தை ஆதாரம் நிரூபிக்கிற தென்றால், வேதாகமம் தெய்வீகத்துவமானது என்று தானாகவே நிலைநாட்டப்படுகின்றது. இயேசு பழைய ஏற்பாட்டை ஆமோதித்ததாலும், அவரது அதிகாரத்தின் பேரில் அவருடைய சீஷர்கள் புதிய ஏற்பாட்டை எழுதியதாலும் இது உண்மையாய் உள்ளது. அவர்களது வார்த்தைகள் நம்பத்தக்கவை அல்ல என்றால், இயேசுவின் வரலாறானது நிலைநிற்பதில்லை. இருப்பினும், இயேசுவின் வரலாறானது இம்மனிதர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்றால், இம்மனிதர்கள் இயேசுவின் வரலாற்றைத் தாங்களே கண்டுபிடித்து அவ்வலைப் பின்னலைச் சதியாலோசனையாகப் பரப்பக் கூடிய நபர்களாய் இல்லை என்றால், இயேசுவின் தெய்வீகத்துவமானது நிலைநிற்கின்றது, அவரது அதிகாரத்தின் பேரில் எழுதப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் தெய்வீக ஏவுதல் பெற்றவைகளாகவே இருக்க வேண்டும்.